

העורב

נאנאי - צפון סיביר

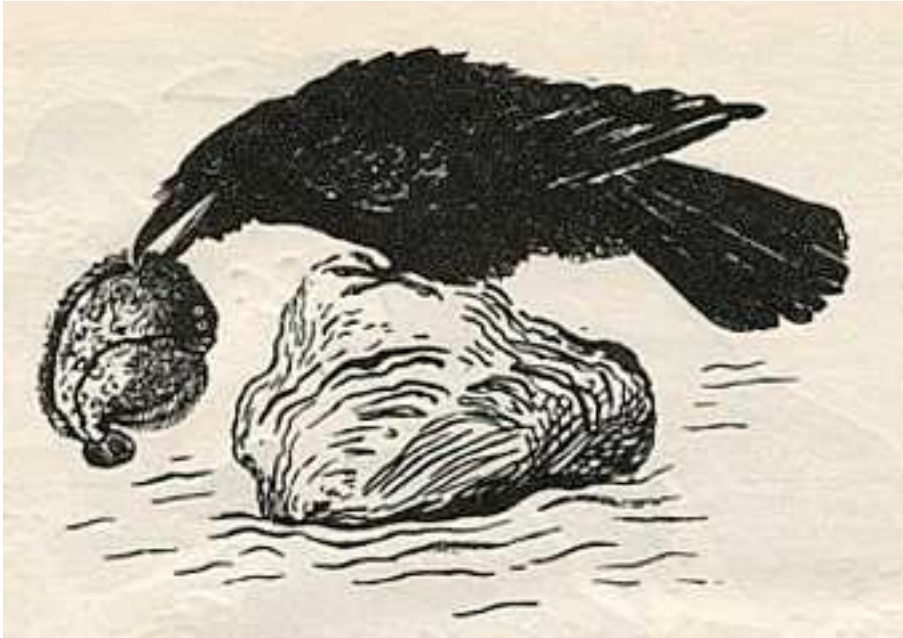
חי פעם עורב בטונדרה, זקן, וחמדן
וברן. ובטונדרה לא מצא לו מספיק
מזון, כי שם רק אזוב וגרגירים. העורב
התעופף והתעופף ושום אוכל ראוי לא
יכול היה למצוא.

"אנסה בים" חשב לעצמו העורב "שם
שוחים בוודאי דגים שמנים."

עף העורב לים, התיישב על אבן. הים
היה שקט, לא היו גלים בכלל.

הזדמן לו למצוא דג, אבל איזה! פוטית,
דג סנדל, שטוח, אין בו בשר בכלל.

"אינני רוצה אתך, בעלת עיניים בצד
אחד" אמר העורב, הרג את הפוטית
וזרק אותה חזרה לים.

נפלה הפוטית לים. התרוממו גלים
בים, כאילו כעס עבר בהם.
והעורב יושב על האבן ומחכה שיזדמן
לו טרף שמן.
הגיע כלב-ים אל החוף. כלב-ים צעיר,
עור קשה, בטן לבנה.
"אינני רוצה אתך" אמר העורב "אתה
צעיר מדי, עוד לא צברת שומן על
גופך."

הרג העורב את אריה-הים הזקן וזרק
חזרה לים.
אריה-הים נפל לים והגלים התרוממו
בים כמו הרים. סוער הים, על מותו של

אריה-הים

הרג העורב את כלב-הים וזרק חזרה
לים.
גלי הים התרוממו עוד יותר גבוה. הים
מרוגז מאוד.
והעורב יושב על האבן ומחכה שיזדמן
לו טרף שמן.
הזדמן לו אריה-ים. אריה-ים זקן, בעל
שפם עבה, שני החטים שבורים.
"אינני רוצה אתך" אמר העורב "אתה
זקן מדי, הבשר שלך קשה וחמוץ."

החוף. זה מאכל שאתה אוהב."
התרגז העורב, פתח את המקור וצועק:
"אתה סתם מקנא, גזלן שכמותך. את
הבקלה הזו תפסתי בלוע של לוויתן!"

והעורב עדיין יושב על האבן ומחכה
לטרף ראוי.
הגיע בסוף לוויתן - גדול, שמן, עם
סנפירים כמו מפרשים. הוא שכב עם
הזנב במים, שם את ראשו על החוף
ופתח רחב את הלוע. העורב הציץ
לשם וראה בלוע המון דגים שוחים כמו
באגם, מלא-מלא.
"הנה לי טרף טוב!" אמר העורב ועף
ללוויתן ישר לתוך הלוע. התחיל שם
לאכול דגים עד ששבע, ודג בקלה גדול
ביותר תפס חזק במקור ולקח אתו
לדרך. אחר כך יצא מהפה, הניף
כנפיים ועף לטונדרה.
עף לו העורב, עף, ומולו רץ שועל.
"הי, עורב. מאין לך הבקלה הזו?"
והעורב לא עונה, כאילו לא שמע בכלל.
"אני מכיר אתך, זקן" אומר השועל
"אספת דג מת ומסריח ששכב על

אחר. עוד אשבע!"
הוא הניף כנפיים וחזר אל הים. ובים
כבר סערה גדולה קמה. כועס הים על
העורב.
הלוייתן שוכב על הגלים, הזנב עוד
במים, הראש מונח על החוף והלוע
פתוח לרווחה.
העורב קפץ לתוך הלוע לדוג עוד דג.
והלוייתן דפק בזנבו במים, פרש את
הסנפירים כמו מפרשים, עצם את הלוע
עם העורב בפנים, וצלל לתוך הים.
וזה הכל.

רק פתח את המקור כדי לצעוק כך
והדג נפל על הארץ.
השועל אסף אותו וברח משם מהר.
"אין דבר" חשב העורב "בלוע של
הלוייתן עוד הרבה דגים שוחים. אקח לי